

จานร่อน

■ ดร.ศุภวุฒิ สายเชื้อ

ศ. พอล คุกกแมน เป็นนักเศรษฐศาสตร์ที่มีชื่อเสียงจากเอ็มไอที ซึ่งเคยพยากรณ์ว่า การขยายตัวของภูมิภาคเอเชียและสหภาพโซเวียต เป็นการขยายตัวแบบทวีคูณ ไม่มีจุดจบ ทำให้จะต้องเข้าสู่ภาวะล่มสลายในที่สุด ได้แสดงความคิดเห็นต่อสำนวนนโยบายของรัฐบาลสหรัฐในการทำสงครามกับอิรัก ด้วยเหตุผลที่น่าสนใจ ผลจึงออกมาแก่ผู้กำหนดในวันนี้ครับ

ศ.คุกกแมน กล่าวถึง เรื่องล่าสุด (จีจี) เรื่องหนึ่งเกี่ยวกับผู้ชายคนหนึ่งที่กำลังทฤษฎีแฉกรถที่ตกลงไปในพื้นที่ปลายชอยตัน แต่กลับมาค้นหากฎหมายพระมหากษัตริย์ชอย เมื่อมีคณะกรรมการชอยค้นคว้าทำไมจึงมองหากฎแห่งที่ชอยชอย ทั้งๆ ที่รู้ว่าการชอยชอยชอยที่ปลายชอย ชายคนนั้น ตอบว่า "ก็เพราะที่ปากชอยชอยมีไฟสว่าง มองเห็นได้ชัดกว่าปลายชอยชอยครับ" การที่สหรัฐกำลังเตรียมพร้อมที่จะโจมตีอิรักนั้น เหมือนกับกรรมการชอยชอยในไฟสว่าง ทั้งที่ทำการชอยชอยในไฟมืด

เพราะกองกำลังทหารสหรัฐ ต้องการต่อสู้กับศัตรูที่มองไม่เห็นตัว จึงตัดสินใจจะสู้รบกับกองทหารของอิรัก แต่ศ.คุกกแมนเห็นว่า ศัตรูที่แท้จริง คือ กลุ่มมุสลิมหัวรุนแรงอัลคิเดาะห์นั้นเป็นศัตรูที่ไม่ใคร่ช่วยแพรรขยายไปทั่วโลก มีการเชื่อมโยงกันอย่างหลวมๆ กับกลุ่มหัวรุนแรงทางศาสนาในประเทศต่างๆ ที่มองไม่เห็นตัว และไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง

การก่อการร้ายที่เกาหลี นั้น สะท้อนปัญหาเศรษฐกิจ และสังคมในอินโดนีเซียที่มีอยู่เดิม ไม่ว่าจะเป็น

สหรัฐทำสงครามผิดสมรภูมิ เข้าทางผู้ก่อการร้าย

ภัยจากการก่อการร้ายที่โลกต้องเผชิญ ไม่ใช่อิรัก และซัดดัม ดังที่สหรัฐกำลังโหมน้ำให้เชื่อ แต่เป็นภัยที่เกิดขึ้นจากการก่อการร้ายในอินโดนีเซีย และปากีสถาน ที่มุ่งหวังจะทำความเสียหายทางชีวิตทรัพย์สิน และเศรษฐกิจโดยรวม

เป็นช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจน และปัญหาครอบครัวที่แพร่หลาย ซึ่งปัญหาดังกล่าว ทวีความรุนแรงขึ้นจากผลกระทบอย่างรุนแรงของวิกฤติเศรษฐกิจเมื่อปี 2540 ความเสียหายทางการเงิน โดยเฉพาะการลดค่าเงินรูเปียห์ ทำให้บริษัทขนาดใหญ่ของอินโดนีเซียล้มละลาย และเสียหายจนยังไม่สามารถฟื้นตัวได้แม้ว่าวิกฤติจะหมดลงไปแล้ว ปัจจุบันยังขับเคลื่อนเศรษฐกิจอินโดนีเซียอยู่ในขณะนี้ จึงเป็นบริษัทขนาดเล็ก โดยเฉพาะบริษัทที่ส่งออกสินค้า

ซึ่งได้ประโยชน์จากการลดค่าเงินรูเปียห์ ในส่วนนี้อุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยเฉพาะที่เกาะบาหลีมีบทบาทสำคัญยิ่งในการค้าเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย

ดังนั้น การก่อวินาศกรรมที่เกาะบาหลี จึงทำ ความเสียหายต่อเครื่องขนที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของอินโดนีเซียอย่างมาก ซึ่งผู้ก่อการร้ายหวังให้เกิด

ความเดือดร้อน และปัญหาสังคม รวมทั้งการ สันคลอนรัฐบาล เพื่อเปิดโอกาสให้กลุ่มหัวรุนแรงสามารถแทรกตัวเข้ามาโค่นล้มรัฐบาล และยึดอำนาจเอาไปได้

กล่าวคือ การวางระเบิดเกาะบาหลีนั้น เป็นการดำเนินภารกิจที่มิได้จุดประสงค์ชัดเจน ในการสร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจ และการสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นในสังคม โดยได้มีการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้วว่า หวังผลในการบั่นทอนเสถียรภาพของประเทศมุสลิมที่ใหญ่ที่สุดในโลก และขับไล่อาวตังจากออกไปจากประเทศให้หมดสิ้น (อันหลังนี้ ประสบความสำเร็จแล้ว เพราะรัฐบาลสหรัฐ อังกฤษ ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ได้แนะนำให้คนชาติของตนเดินทางจากอินโดนีเซีย เพราะได้รับข้อมูลเพิ่มเติมว่าอาจมีภัยอันตรายเกิดขึ้น)

ประเทศมุสลิมที่ใหญ่รองลงมา คือ ปากีสถาน ก็กำลังประสบปัญหาคล้ายคลึงกัน คือ การเลือกตั้ง

เมื่อ 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา มีผลทำให้พรรคการเมืองมุสลิมหัวรุนแรงที่ต่อต้านสหรัฐ ชนะคะแนนเกินความคาดหมายอย่างมาก ทำให้ฐานะอำนาจของประธานาธิบดี มูฮาร์ราฟ ต้องสั่นคลอน เสถียรภาพในปากีสถานนั้นมีความสำคัญมากกว่าอินโดนีเซีย เพราะเป็นประเทศที่อยู่ในจุดยุทธศาสตร์สำคัญ และเป็นประเทศที่มีอาวุธนิวเคลียร์

ศ.คุกกแมน สรุปว่า ภัยอันตรายจากการก่อการร้ายที่โลกต้องเผชิญอยู่ใน ไม่ใช่อิรัก และประธานาธิบดีซัดดัม ฮุสเซน เป็นอันดับแรก ดังที่รัฐบาลสหรัฐกำลังโหมน้ำให้เชื่ออยู่ในขณะนี้ แต่เป็นภัยอันตรายที่จะเกิดขึ้นจากการก่อการร้ายในอินโดนีเซีย และปากีสถาน ที่มุ่งหวังจะทำความเสียหายทางชีวิตทรัพย์สินและเศรษฐกิจโดยรวม โดยหวังว่า จะเป็นชนวนที่จะโค่นล้มรัฐบาลสายกลางที่เป็นมิตรกับตะวันตก โดยให้รัฐบาลมุสลิมหัวรุนแรงที่เป็นปรปักษ์กับฝ่ายตะวันตกขึ้นมากำหนดวาระ

ในความเห็นของผมนั้น เหตุการณ์วางระเบิดที่ฟิลิปปินส์ และการค้นพบที่ เกาะสิงหนิงใต้แบบพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์อย่างค้อมมือใน 8 ปีที่ผ่านมาก โดยจงใจที่จะล้มยึดข้อตกลงที่ทำเอาไว้กับสหรัฐ และประเทศเพื่อนบ้านว่า

จะยุติการพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์ เพื่อแลกเปลี่ยนกับการได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศ เป็นการกระทำที่เพิ่มความเสี่ยงในภูมิภาคเอเชีย และยังเป็นทางเลือกย่ำๆ อิรัก อาจไม่ใช่ปัญหาใหญ่ที่สุดของโลก ดังที่ ศ.คุกกแมนได้วิเคราะห์มาข้างต้นนี้ครับ